

Витрати підприємця зі сплати акцизного збору – це не витрати. Це – дохід!

Для підприємців на загальній системі оподаткування, що здійснюють торгівлю підакцизними товарами не солодко. Як відомо, акцизний збір, збільшує суму доходу підприємця. Однак, цей податок в розпорядженні ФОП не залишається, а далі підлягає сплаті в повному обсязі до бюджету. Тому логічно, що сплачену суму податку до бюджету слід включати до витрат. Однак ДФС України цьому заперечує, – фактично запроваджуючи подвійне оподаткування доходів ФОП такої категорії.

Математично – підприємець сплачуватиме ПДФО із сум акцизного збору!

Лист ДФС України від 12.05.2016р. №4856/К/99-99-13-01-02-14 приводимо нижче.

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДФС)

Львівська пл., 8, м. Київ-53, МСП 04655, тел.: (044) 272-51-59, факс: (044) 272-08-41
www.sfs.gov.ua; e-mail: kabmin_doc@sfs.gov.ua, gromada@sfs.gov.ua Код ЄДРПОУ 39292197

18.05.2016 № 4856 / 28/99-99-13-01-02-14 На № 10/001195 від 28.04.16

Кожевніков Л.С.
а/с 522.
м. Чернівці. 58001

Про розгляд звернення

Державна фіскальна служба України розглянула Ваше звернення від 28.04.2016 № 10/001195 (вх. ДФС від 04.05.2016 № К/1938) щодо відображення залишків підакцизних товарів фізичними особами – підприємцями в Книзі обліку доходів і витрат та повідомляє.

Відповідно до ст. 42 Господарського кодексу України підприємництво – це самостійна, ініціативна, систематична, на власний ризик господарська діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання (підприємцями) з метою досягнення економічних і соціальних результатів та одержання прибутку.

З 1 січня 2015 року Законом України від 28 грудня 2014 року № 71-VII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» запроваджено акцизний податок з роздрібного продажу підакцизних товарів (пиво, алкогольні напої, тютюнові вироби, нафтопродукти та інше паливо) та одночасно скасовано збір на розвиток виноградарства, садівництва та хмелярства.

Порядок обчислення акцизного податку регулюється розділом VI Податкового кодексу України (далі – ПКУ). Відповідно до п.п.14.1.4 п.14.1 ст.14 ПКУ акцизний податок – це непрямий податок на споживання окремих видів товарів (продукції), визначених ПКУ як підакцизні, що включається до ціни таких товарів (продукції).

Оподаткування доходів, отриманих фізичною особою – підприємцем від провадження господарської діяльності, крім осіб, що обрали спрощену систему оподаткування, регулюється статтею 177 ПКУ.

Так, відповідно до п. 177.2 ст. 177 ПКУ об'єктом оподаткування є чистий оподатковуваний дохід, тобто різниця між загальним оподатковуваним доходом (виручка у грошовій та негрошовій формі) і документально підтвердженими витратами, пов'язаними з господарською діяльністю такої фізичної особи – підприємця.

Перелік витрат, безпосередньо пов'язаних з отриманням доходів фізичною особою – підприємцем від провадження господарської діяльності на загальній системі оподаткування, визначено п. 177.4 ст. 177 ПКУ. Однак до вказаного переліку не включається акцизний податок з роздрібного продажу підакцизних товарів.

Таким чином, фізична особа – підприємець на загальній системі оподаткування не має право включити до витрат суму сплаченого акцизного податку, включеного до вартості товару.

Пунктом 177.10 ст. 177 ПКУ визначено, що фізичні особи – підприємці зобов'язані вести книгу обліку доходів і витрат та мати підтверджуючі документи щодо походження товару.

Форму та Порядок ведення книги обліку доходів і витрат (далі – Порядок) затверджено наказом Міндоходів від 16.09.2013 № 481 «Про затвердження форми Книги обліку доходів і витрат, які ведуть фізичні особи – підприємці, крім осіб, що обрали спрощену систему оподаткування, і фізичні особи, які провадять незалежну професійну діяльність, та Порядку її ведення».

Порядком передбачено зазначення суми отриманих доходів без включення податку на додану вартість. Суми акцизного податку з роздрібного продажу підакцизних товарів не виключаються із сум отриманого доходу.

Крім того, Порядком не передбачено відображення в книзі обліку доходів і витрат сум залишків підакцизних товарів.

Слід зазначити, що відображення залишків підакцизних товарів передбачено звітами щодо виробництва й обігу спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів, форми та порядки заповнення яких затверджено наказом Мінфіну від 11.02.2016 № 49.

Перший заступник Голови

С.В. Білан

Витрати підприємця на загальній системі: що робимо зі сплаченим ПДВ

«Включати чи не включати у витрати сплачену суму податку на додану вартість?» – таке питання виникає у багатьох підприємців на загальній системі оподаткування – платників ПДВ при формуванні декларації за 2014 рік.

Адже, до набуття чинності Податковим кодексом України, згідно ст. 13 Декрету КМУ «Про прибутковий податок з громадян», ст. 13 Інструкції про оподаткування доходів фізичних осіб від зайняття підприємницькою діяльністю, а також у відповідності до додатку № 7 до Інструкції до складу витрат фізичної особи – суб'єкта підприємницької діяльності, зареєстрованої як платник ПДВ, **включались суми ПДВ, внесені до бюджету**. При цьому не включаються до валових витрат і валового доходу суми ПДВ, що входять до ціни придбаних та проданих товарів (робіт, послуг).

Після набуття чинності Податковим кодексом в цьому питанні для підприємців не все складається так просто.

Адже, ПКУ, з однієї сторони, дозволяв до 01.01.2015р. віднести до витрат суму сплачених податків.

З іншої сторони, – прямої норми, яка б дозволяла віднести до витрат саме **суму сплаченого** ПДВ, не було. Хитка ситуація, у якій підприємницький ризик співставний тільки з штрафними санкціями за поведінку всупереч директивам фіскального органу. І фахівці фіскального органу надають роз'яснення зі своїм фіскальним баченням: **сплачений ПДВ до витрат підприємця не входить:**

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ДФС У ЧЕРНІВЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ

58013, м. Чернівці, вул. Героїв Майдану, 200-А, тел. (0372) 54-54-99, факс (0372) 54-56-33,
e-mail: sta@cv.ukrtel.net, код ЄДРПОУ 39392513

15.01.2015 № 46/10/24-13-17-01-19 На № _____ від _____

a/c 522
м. Чернівці, 58001

Про надання відповіді

Головне управління Державної фіскальної служби у Чернівецькій області, на виконання завдання Державної фіскальної служби України від 05.01.2015 року № 30/7/99-99-19-02-02-17 в межах своєї компетенції, розглянуло Ваш запит від 22.12.2014р. №1/001018/001195 та повідомляє наступне.

Відповідно до п. 177.3 ст. 177 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі - ПКУ) для фізичної особи- підприємця зареєстрованого як платник податку на додану вартість, не включаються до витрат і доходу суми податку на додану вартість, що входять до ціни придбаних або проданих товарів (робіт, послуг).

Згідно із пп. 139.1.6 п. 139.1 ст. 139 розділу III ПКУ до складу витрат не включаються суми податку на додану вартість, включеного до ціни товару (роботи, послуги), що придбаваються платником податку для виробничого або невиробничого використання. У разі якщо платник податку, зареєстрований як платник податку на додану вартість, одночасно проводить операції з продажу товарів (виконання робіт, надання послуг), що оподатковуються податком на додану вартість та звільнені від оподаткування або не є об'єктом оподаткування таким податком, податок на додану вартість, сплачений у складі витрат на придбання товарів, робіт, послуг, які входять до складу витрат, включається відповідно до витрат або вартість відповідного об'єкта основних засобів чи нематеріального активу збільшується на суму, що не включена до податкового кредиту такого платника податку згідно з розділом V ПКУ.

Враховуючи вищевикладене, фізичні особи - підприємці, які працюють на загальній системі оподаткування та зареєстровані платниками ПДВ, не мають права включати до складу витрат суми ПДВ, які сплачені до бюджету.

* 357100

Відповідно до п. 52.2 ст. 52 ПКУ податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.

Заступник начальника

I.M. Marios

Компанія "Вікторія"

ВАСУ “поклав слухавку” в “телефонній” справі

18 червня 2014р. Вищий адміністративний суд України розглянув матеріали касаційної скарги Державної податкової інспекції у місті Чернівцях Головного управління Міндоходів у Чернівецькій області на постанову Чернівецького окружного адміністративного суду від 24.02.2014 та ухвалу Вінницького апеляційного адміністративного суду від 06.05.2014 у справі №824/17/14-а.

Враховуючи те, що, як зазначив ВАСУ: *«Із змісту касаційної скарги та оскаржуваних судових рішень не вбачається порушення норм матеріального та процесуального права, касаційна скарга є необґрунтованою і викладені в ній доводи не викликають необхідності перевірки матеріалів справи, оскільки обґрунтовані посиланнями на норми, тлумачення яких у межах встановлених судами обставин є очевидним»*, ухвалено: **«Відмовити** Державній податковій інспекції у місті Чернівцях Головного управління Міндоходів у Чернівецькій області у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою на постанову Чернівецького окружного адміністративного суду від 24.02.2014 та ухвалу Вінницького апеляційного адміністративного суду від 06.05.2014 у справі №824/17/14-а за позовом фізичної особи – підприємця ОСОБА_1 до Державної податкової інспекції у місті Чернівцях Головного управління Міндоходів у Чернівецькій області про визнання протиправними та скасування податкових повідомлень-рішень».

Таким чином, Компанією «Вікторія» вдало здійснено судовий супровід, за наслідком якого остаточно підтверджено протиправність раніше прийнятих податкових повідомлень-рішень та вимог податкового органу до підприємця-клієнта Компанії.

Більш детально про перебіг справи за наступними посиланнями:

1. Витрати на мобільний зв'язок захистили. Рішення апеляційного суду;
2. Витрати підприємця на мобільний зв'язок і декларація про доходи.

Департамент юридичних та

корпоративних послуг

Компанії «Вікторія»

Податок на прибуток й витрати на добровільне страхування відповідальності перед 3-ми особами

Компанією «Вікторія» в порядку пп. 17.1.1 п. 17.1 ст. 17 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI отримано податкове роз'яснення щодо податкового обліку витрат на добровільне страхування відповідальності перед третіми особами.

Відповідь необхідна для правильного визначення у податковому обліку об'єкта оподаткування з податку на прибуток підприємства.

Відповідь подаємо нижче:

МІНІСТЕРСТВО ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ МІНДОХОДІВ У ЧЕРНІВЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ

58013, м. Чернівці, вул. Героїв Майдану, 200-А, тел. (0372) 54-54-99, факс (0372) 54-56-33,
e-mail: sta@cv.ukrtele.net, код ЄДРПОУ 38647067

13.05.2014 № 698/10/24-19-15-01-21 На № 8/0002298 від 10.04.2014

ТОВ УПФАК „Вікторія”
вул. Богомольця, 17, оф. №1
а/с №522
м. Чернівці, 58001

копія: Міністерство доходів і зборів
України

Про надання відповіді

ГУ Міндоходів у Чернівецькій області згідно ст.52 Податкового кодексу України в частині надання податкової консультації, розглянуло Ваше звернення від 10.04.2014 року №8/0002298 щодо практичного застосування норм Податкового кодексу України, адресоване Міністерству доходів і зборів України та направлене ним для розгляду та надання відповіді ГУ Міндоходів у області листом від 08.05.2014р. №10541/7/99-99-19-03-02-17. По суті питання повідомляємо наступне.

Підпунктом 140.1.6 п. 140.1 ст. 140 Податкового кодексу України передбачено, що будь-які витрати зі страхування ризиків загибелі врожаю, транспортування продукції платника податку; цивільної відповідальності, пов'язаної з експлуатацією транспортних засобів, що перебувають у складі основних засобів платника податку; ризиків, пов'язаних із виробництвом національних фільмів (у розмірі не більше ніж 10% вартості виробництва національного фільму); екологічної та ядерної шкоди, що може бути завдана платником податку іншим особам; майна платника податку; об'єкта фінансового лізингу, а також оперативного лізингу, концесії державного чи комунального майна за умови, що це передбачено договором; фінансових, кредитних та інших ризиків платника податку, пов'язаних із провадженням ним господарської діяльності, в межах звичайної ціни страхового тарифу відповідного виду страхування, що діє на момент укладення такого страхового договору, за винятком страхування життя, здоров'я або інших ризиків, пов'язаних з діяльністю фізичних осіб, які перебувають у трудових відносинах з платником податку, обов'язковість якого не передбачено законодавством, або будь-яких витрат зі страхування сторонніх фізичних чи юридичних осіб, включаються до складу витрат платника податку.

Згідно з п. 138.5 ст. 138 Податкового кодексу інші витрати визнаються витратами того звітного періоду, в якому вони були здійснені відповідно до

правил бухгалтерського обліку, з урахуванням наведених у цьому пункті особливостей визнання деяких видів витрат.

У разі, якщо здійснення операції забезпечується одержанням економічних вигод протягом кількох звітних періодів, то у бухгалтерському обліку згідно з ПБО 16 «Витрати» такі витрати на страхування визнаються шляхом системного розподілу вартості цієї операції між відповідними звітними періодами.

Отже, до складу витрат платника податку звітного (податкового) періоду включається лише відповідна частина витрат, пов'язана із страхуванням.

При цьому зазначаємо, що відповідно до ст. 16 Закону України від 07.03.96 N 85/96-ВР "Про страхування", зі змінами та доповненнями (далі - Закон), договір страхування – це письмова угода між страхувальником і страховиком, згідно з якою страховик бере на себе зобов'язання у разі настання страхового випадку здійснити страхову виплату страхувальнику або іншій особі, визначеній у договорі страхування страхувальником, на користь якої укладено договір страхування (надати допомогу, виконати послугу тощо), а страхувальник зобов'язується сплачувати страхові платежі у визначені строки та виконувати інші умови договору.

Розмір страхових внесків і строки їх сплати в обов'язковому порядку повинен містити договір страхування.

Статтею 18 Закону встановлено, що договір страхування набирає чинності з моменту внесення першого страхового платежу, якщо інше не передбачено цим договором.

Витрати, які враховуються для визначення об'єкта оподаткування, визнаються на підставі первинних документів, що підтверджують здійснення платником податку витрат, обов'язковість ведення і зберігання яких передбачено правилами ведення бухгалтерського обліку та інших документів, встановлених розділом II Податкового кодексу (п. 138.2 ст. 138).

Зокрема, п. 44.1 ст. 44 цього Кодексу визначено, що для цілей оподаткування платники податку зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, регістрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням та сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством.

Враховуючи вищенаведене, розмір страхових внесків, що можуть враховуватись у складі витрат, та дата їх виникнення повинні визначатись шляхом системного розподілу вартості цієї операції між відповідними звітними (податковими) періодами.

Додатково повідомляємо, п.2 ст.52 ПКУ передбачено, що податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватись виключно платником податків, якому надано таку консультацію.

Перший заступник начальника

М.Д.Пердейчук

Департамент фінансового обліку

Компанії «Вікторія»

Витрати на придбання

ліцензії? Ні, не чули

Парадоксальними вкрапленнями в Податковому кодексі нікого не здивуєш. Це й зрозуміло, – головний податковий звіт приймався в авральному режимі, без ретельного підходу. Окреме свідчення цього – ситуація з витратами підприємця за відповідний період та вартістю сплаченої ліцензії.

Для здійснення роздрібної торгівлі алкогольними напоями та тютюновими виробами підприємцю необхідна ліцензія. Вартість ліцензії – істотна сума, яка іноді є стримуючим фактором для зайняття цією діяльністю. Проте, навіть сплативши вартість ліцензії, – така оплата не включається до витрат підприємця за відповідний податковий період. На цьому здоровий глузд Податкового кодексу і закінчується.

Як так, що витрати є, – реально понесені, але до витрат, що враховуються при обчисленні об'єкта оподаткування відповідного періоду, такі витрати підприємець включити не може?.. Наведемо обґрунтування податкового органу (для зручності – в текстовому форматі та фотокопію):

«Головне управління Міндоходів у Чернівецькій області на виконання доручення Міністерства доходів і зборів України від 18.03.2014 N26214/7/99- 99-17-02-02-17, розглянуло Ваше звернення від 24.02.2014 року N23/0003127 та відповідно до ст.52 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року N22755-VI (далі по тексту – Кодекс) надає податкову консультацію.

Оподаткування доходів, отриманих фізичною особою – підприємцем від провадження господарської діяльності, крім осіб, що обрали спрощену систему оподаткування, регулюється ст. 177 Кодексу.

Згідно із п. 177.2 ст. 177 Кодексу об'єктом оподаткування є чистий оподатковуваний дохід, тобто різниця між загальним оподатковуваним доходом (виручка

у грошовій та негрошовій формі) і документально підтвердженими витратами, пов'язаними з господарською діяльністю такої фізичної особи – підприємця.

Відповідно до п. 177.4 ст. 177 Кодексу до переліку витрат, безпосередньо пов'язаних з отриманням доходів, належать документально підтвердженні витрати, що включаються до витрат операційної діяльності згідно із розділом III Кодексу.

Згідно із п. 138.1 ст. 138 розділу III Кодексу витрати, що враховуються при обчисленні об'єкта оподаткування, складаються із витрат операційної діяльності, які визначаються згідно з п. 138.4, п. 138.6 – 138.9, пп. 138.10.2 – 138.10.4 п. 138.10, п. 138.11 ст. 138 Кодексу.

Вартість
обслуговування
підприємця
від 120 грн./міс.

Відповідно до пп. «ж» пп. 138.10.6 п. 138.10 ст. 138 Кодексу включаються до складу валових витрат витрати, понесені на придбання ліцензій та інших спеціальних дозволів (крім тих, вартість та строк використання яких відповідають ознакам, встановленим для основних засобів розділом I Кодексу, та підлягають амортизації у складі нематеріальних активів), виданих

державними органами для провадження господарської діяльності, в тому числі витрати на придбання ліцензій та інших спеціальних дозволів на право здійснення за межами України вилову риби та морепродуктів, а також надання транспортних послуг.

Згідно з пп. 14.1.13 п. 14.1 ст. 14 цього Кодексу

основні засоби – матеріальні активи, вартість яких перевищує 2500 грн, і поступово зменшується у зв'язку з фізичним або моральним зносом та очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких з дати введення в експлуатацію становить понад один рік (або операційний цикл, якщо він довший за рік).

Ліцензія на право здійснення роздрібної торгівлі алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами видається терміном на один рік із щоквартальною сплатою платежу.

Отже, ліцензії на право здійснення роздробної торгівлі алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами з терміном дії один рік не відповідають критеріям, визначеним пп. 14.1.138 п. 14.1 ст. 14 Кодексу для основних засобів.

Враховуючи вищезазначене, фізичні особи – **підприємці, які здійснюють діяльність на загальних підставах не мають права відносити на витрати суму платежу, сплачену за придбання ліцензії на право роздрібної торгівлі алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами.**

Аналогічна позиція викладена на загальнодоступному інформаційно-довідковому ресурсі ІДД Міністерства доходів і зборів України.

Відповідно до п. 52.2 ст. 52 Кодексу податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію».

Сканкопія відповіді:

МІНІСТЕРСТВО ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ МІНДОХОДІВ У ЧЕРНІВЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ

58013, м. Чернівці, вул. Червоноармійська, 200-А, тел. (0372) 54-54-99, факс (0372) 54-56-33,
e-mail: sta@cvukrtel.net, код ЄДРПОУ 38647067

21.03.2014 № 360/9/243-14-01-19 На № 3/0003127 від 24.02.14

А/с 522 м.Чернівці, 58001

Про надання відповіді

Головне управління Міндоходів у Чернівецькій області на виконання доручення Міністерства доходів і зборів України від 18.03.2014 №6214/7/99-99-17-02-02-17, розглянуло Ваше звернення від 24.02.2014 року №3/0003127 та відповідно до ст.52 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року №2755-VI (далі по тексті – Кодекс) надає податкову консультацію.

Оподаткування доходів, отриманих фізичною особою – підприємцем від провадження господарської діяльності, крім осіб, що обрали спрощену систему оподаткування, регулюється ст. 177 Кодексу.

Згідно із п. 177.2 ст. 177 Кодексу об'єктом оподаткування є чистий оподатковуваний дохід, тобто різниця між загальним оподатковуваним доходом (виручка у грошовій та негрошовій формі) і документально підтвердженими витратами, пов'язаними з господарською діяльністю такої фізичної особи – підприємця.

Відповідно до п. 177.4 ст. 177 Кодексу до переліку витрат, безпосередньо пов'язаних з отриманням доходів, належать документально підтверженні витрати, що включаються до витрат операційної діяльності згідно із розділом III Кодексу.

Згідно із п. 138.1 ст. 138 розділу III Кодексу витрати, що враховуються при обчисленні об'єкта оподаткування, складаються із витрат операційної діяльності, які визначаються згідно з п. 138.4, п. 138.6 - 138.9, пп. 138.10.2 - 138.10.4 п. 138.10, п. 138.11 ст. 138 Кодексу.

Відповідно до пп. «ж» пп. 138.10.6 п. 138.10 ст. 138 Кодексу включаються до складу валових витрат витрати, понесені на придбання ліцензій та інших спеціальних дозволів (крім тих, вартість та строк використання яких відповідають ознакам, встановленим для основних засобів розділом I Кодексу, та підлягають амортизації у складі нематеріальних активів), виданих державними органами для провадження господарської діяльності, в тому числі витрати на придбання ліцензій та інших спеціальних дозволів на право здійснення за межами України вилову риби та морепродуктів, а також надання транспортних послуг.

Згідно з пп. 14.1.138 п. 14.1 ст. 14 цього Кодексу основні засоби – матеріальні активи, вартість яких перевищує 2500 грн. і поступово зменшується у зв'язку з фізичним або моральним зносом та очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких з дати введення в експлуатацію становить понад один рік (або операційний цикл, якщо він довший за рік).

Ліцензія на право здійснення роздрібною торгівлі алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами видається терміном на один рік із щоквартальною сплатою платежу.

Отже, ліцензії на право здійснення роздрібною торгівлі алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами з терміном дії один рік не відповідають критеріям, визначеним пп. 14.1.138 п. 14.1 ст. 14 Кодексу для основних засобів.

Враховуючи вищезазначене, фізичні особи – підприємці, які здійснюють діяльність на загальних підставах не мають права відносити на витрати суму платежу, сплачену за придбання ліцензії на право роздрібною торгівлі алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами.

Аналогічна позиція викладена на загальнодоступному інформаційно-довідковому ресурсі ІДД Міністерства доходів і зборів України (<http://10.80.130.130>).

Відповідно до п. 52.2 ст. 52 Кодексу податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.

Перший заступник начальника

М.Д.Пердейчук

Вважаємо, що така позиція податкового органу є не виправданою та безпідставною. Компанією «Вікторія» здійснюватимуться всі необхідні дії для виправлення такого

стану речей.

Департамент податкового аутсорсингу

Компанії «Вікторія»